

SECTION 1. INFORMATION SYSTEMS AND TECHNOLOGIES

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-172-5-1>

ПЕРСПЕКТИВИ ДІДЖИТАЛІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ВІРТУАЛЬНОГО СПІЛКУВАННЯ ТА НАВЧАННЯ

Величко О. Д.

*асистент кафедри цифрової економіки та аналізу
факультету інформаційних технологій*

*Київського національного торговельно-економічного університету
м. Київ, Україна*

Сучасні виклики трансформуються та вирішуються за допомогою систем, що здатні до швидкого реагування на реальні проблеми, у тому числі швидкої та якісної комунікації.

В навчанні та для комунікації використовуються такі системи як Zoom, Microsoft Office 365, Facebook, Google та інші. Розвиток отримали й віртуальні системи, на основі яких створені різноманітні ігри та розроблені складні системи взаємодії.

Існуючих систем комунікації недостатньо, щоб задовільнити попит на сучасні системи спілкування, які потребують вдосконалення та значної трансформації згідно викликам та потребам часу.

Задачі які повинні вирішувати новітні технології комунікації:

- швидке, майже моментальне підключення;
- засоби комунікації, що не потребують значної підготовки та прості й комфортні для споживача;
- можливість спілкування у віртуальних кімнатах та створення засобів присутності ;
- створення емоційного забарвлення та інших невербальних засобів спілкування;
- створення віртуальних дошок для навчання;
- захист та інше.

Технологія віртуального спілкування проаналізована у роботі [1], як мережева технологія за допомогою Internet, також в роботі представлені думки різних науковців з приводу технології мережевого спілкування. В інтернет-ресурсі [2] описані основні аспекти необхідні для мережевого

спілкування, одним з яких є «наявність електронного каналу передачі даних», характеристики такого спілкування: опосередкованість, дистанційність, віртуальність, гіпертекстуальність, анонімність та інше. Автор роботи [3] описує позитивні та негативні сторони віртуального спілкування тощо.

Мета публікації – проаналізувати та представити перспективи подальшого розвитку диджиталізації систем комунікації на основі вимог сучасності, зокрема в освіті.

Системи віртуальної комунікації характеризуються як мережеві технології за допомогою Інтернет та ПК.

Ігрові віртуальні технології, також використовують мережеві технології та певне обладнання, що забезпечують більший ефект присутності.

Розвиток віртуальних систем комунікації, зокрема й у навчанні, повинен створювати віртуальне середовище з ефектом присутності та діалог у такій системі, які повинні мати віртуальні засоби, що аналоги таких засобів використовуються й у реальному житті.

Якщо взяти за приклад спілкування вчителя з учнями, схему навчання:

віртуальне середовище повинно давати змогу вчителю писати без напруги на віртуальній дошці, при цьому коментувати та запитувати учнів. Учні в свою чергу, повинні адекватно сприймати роботу у класі:

бачити написане, самі мати можливість писати відповіді, задавати питання та інше.

Все це потребує необхідного обладнання для віртуального сприйняття інформації, такого, що навчання відповідає реальній роботі у класі з ефектом присутності та вільного спілкування в групі з певним емоційним забарвленням та адекватною реакцією, без відчуття відокремленості.

Таке обладнання у вигляді шоломів, навушників, екранів, вже є у іграх та може використовуватись в технологіях віртуального спілкування на іншому рівні.

Також технологія віртуальності може розвиватись за допомогою галограм.

Очевидно, що технології сучасного віртуального спілкування, зокрема вербального, можуть мати значний розвиток саме через пошук інших каналів зв'язку, візуальних ефектів іншого рівня, що останні зможуть створювати ефекти присутності через значний розвиток диджиталізації комунікаційних та інформаційних технологій .

Таким чином, системи комунікації у спілкуванні мають потребу в розвитку віртуальної комунікації, що буде відповідати задачам у спілкуванні та вирішувати проблеми сучасності.

Діджиталізація у сфері комунікації стоїть на порозі значного прориву, який буде зроблений за необхідністю безпечної та наближеної до реальності взаємодії на значних відстанях та майже моментально.

Література:

1. Козинець І.І. Особливості віртуального спілкування Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка та психологія». педагогічні науки. 2016. № 2 (12). Вільний доступ. URL: <https://pedpsy.duan.edu.ua/images/PDF/2016/2/13.pdf>(дата звернення: 06.12.2021).

2. Мережеве спілкування// Вікіпедія: вільна енциклопедія. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/Мережеве_спілкування (дата звернення: 07.12.2021).

3. Мартиняк О. Віртуального спілкування: позитивні та негативні аспекти// Тернопільський національний технічний університет ім. І. Пулюя. Секція 2. Соціальні аспекти техніки. Вільний доступ. URL: http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/30229/2/FVT_2019_Martyniak_O-Virtual_communication_positive_57-58.pdf (дата звернення: 06.12.2021).